ANUL I — NUMARUL 15

6 PAGINI

Duminică 1 Noemvrie 1942

„VICTORIA"
apare Duminica

REDACȚIA
Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secția Geografică
a Frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

Ca și Columna lui Traian, suntem unde am fost și rămânem unde suntem.

Mareșal Antonescu

DUCELE

Sărbătoarea pe care o trăește azi Italia, însemnă nu numai simbolul unei lupte dârze, dorința unui popor care a vrut să-și ducă viața într'o libertate deplină, ci, mai ales, încununarea operei unui om peste care vitregii și neîndurătoare, loviturile au căzut încontinuu. Dar sufletul clocotitor al omului pornit din lumea înfometată de lipsuri și necazuri sfâșietoare, a făcut să se ridice peste haosul care rănea inima Italiei și să cheme la cea mai aspră luptare, energia unei națiuni în care gloria trecutului nu era pierdută.

Sărac lipit pământului, dar cu voința neîndurătoare de a intra și domina în bătălia pe care a început-o năprasnic, Benito Mussolini a părăsit satul Dovia, a cărui copilărie i se plămădise în ciocăniturile fierarului Alexandru, părintele său, dela care a luat lumina muncii curate. Călăuzindu-și crezul care i-a călăuzit drumul și, cu singurătatea pe umeri, dar încrezător în puterea neîndurătoarei sale voințe, a pornit să spargă negura care se abătuse asupra zilelor lui.

Rând pe rând muncitor cu ziua, copist de birou, învățător, Benito Mussolini, trece prin tot șirul de încercări mai mult sau mai puțin aspre. El vede foarte bine că tot ceia ce se petrece în jurul său nu este un simplu joc, o întâmplare oarecare, ci prăpastia care se lărgea din ce în ce, amenințând să ducă Italia în cea mai neagră mizerie. Revolta sa nu mai cunoaște margini. Intrat într'un partid socialist, el este nevoit să-l părăsească din cauza neînțelegerilor care existau între el și conducătorii partidului. Dar această plecare era un aspru avertisment, că el nu renunță la luptă și că aceasta abia începe.

Războiul din 1914 îl găsește în plină desfășurare. Italia trebue să renunțe la neutralitate. Mussolini luptă pretutindeni: în vâltoarea politică sau pe câmpul unde distrugerea [illegible]. Rănit grav, continuă să lupte cu ziarul. Așa îl găsește sfârșitul războiului. Dar pentru Italia acest sfârșit nu spune nimic. Noi ani de suferință se abat asupra Statului; comunismul face ravagii, regele este slăbit, guvernul și el. Mussolini nu poate rămâne de o parte. Și atunci, ca o lumină vie, se ridică figura de legendă, care să stăpânească mulțimea și căreia să-i dea cea mai vie dreptate: Ducele.

Sub semnul unui viitor strălucit, Italia, astăzi ca și acum 20 de ani, își dă sprijinul frățesc pentru o lume mai bună, mai curată.

România nu poate fi decât fericită că luptă, pe același pământ, alături de un popor de care se leagă prin sânge.

Soldat T. R.
CONSTANTINESCU VIRGIL
reporter de război P.P.

28 Oct. 1922 - 28 Oct. 1942

MARȘUL ASUPRA ROMEI

S'au împlinit 20 de ani de când Ducele Mussolini a luat conducerea Italiei

La 28 Octombrie s'au împlinit 20 ani de când omul providențial al Italiei, Benito Mussolini, a luat conducerea statului într'un moment de grea cumpănă a țării sale. Om de o voință neîndrumată, Ducele Mussolini a dat Italiei la 28 Octombrie 1922, printr'o lovitură de stat, un partid închegat, dornic de a-și închina munca pentru binele patriei — fasciile — o ideologie creatoare de forțe noui pentru înlăturarea primejdiilor ce amenințau statul italian — fascismul — și un conducător capabil să ducă Italia pe drumurile de glorie ale înaintașilor, — pe el însuși. —

Un om și un popor

Viața zbuciumată a lui Mussolini a făcut ca viitorul conducător al Italiei să fie dotat cu toate calitățile unui șef de stat. Mussolini s'a ridicat de jos, de lângă foalele fierarului Alexandru Mussolini, tatăl lui, pentruca să aibă, cea mai mizerabilă tinerețe, fiind silit să-și câștige pâinea prin munca grea și umilă. Toate suferințele îndurate, fiind de câteva ori arestat și în închisoare, l-au întărit însă și l-a apropiat și mai mult de durerile poporului italian. La focul acesta sacru al suferinței s'a călit viitorul om de stat al Italiei, Ducele Mussolini.

Patriot desăvârșit, Mussolini a luat parte la războiul mondial, fiind rănit grav de schijele unui obuz, în Februarie 1917.

După încheerea păcii din 1919, Italia, cu toate sacrificiile făcute a fost nedreptățită, fiindu-i smulse câteva teritorii, fapt care a aruncat amărăciunea peste poporul italian. Strigăte de revoltă se auzeau din toate părțile, nemulțumirea creștea zi de zi, mizeria își arăta colții tot mai mult, iar în orașele Italiei începuse să încolțească amenințător comunismul. În aceste momente de restriște, Mussolini, care înțelegea perfect prăpastia care amenința să înghită poporul italian, a pornit acțiunea energică de salvare a Patriei.

„Cămășile negre"

Părăsind partidul socialist din care făcea parte, Mussolini scria în ziarul său „Il Popolo d'Italia" din 23 Martie 1919: „Se vor pune temeliile unui partid, fasciile de luptă, care vor face față celor două primejdii: aceleia de dreapta, care izvorăște din teama oricărui lucru nou, aceleia de stânga care e pornită spre distrugere". Mussolini primește primele adeziuni, în număr de 500, primii membrii ai partidului care avea să ducă faima Italiei, compuși din ofițeri, scriitori, studenți, țărani și lucrători de tot felul. Începutul era slab. Dar Mussolini nu descurajează și providența a fost de partea lui. Cunoscutul poet italian, Gabriel d'Annunzio întreprinde o expediție la Fiume, ce fusese smulsă Italiei, și singurul om care îl aprobă a fost Mussolini prin ziarul lui Popolo d'Italia, care cerea ocuparea orașului. Din acest moment toți tinerii naționaliști sunt de partea fascismului. În 1919, în Octombrie, numărul membrilor ajunge la 20.395.

În 1920, în toată Italia încep grevele muncitorești, lucrătorii făcându-se stăpâni pe fabrici. Guvernele nu pot face nimic. Viața și avutul cetățenilor sunt lăsate în voia soartei. Italia mergea cu pași vertiginoși spre prăbușire totală.

Fascismul

Anul următor însă, în Aprilie, la congresul din Emilia, prin fața lui Mussolini defilează 20.000 de Cămăși Negre, iar după două zile la Ferrara, 50.000 de țărani îl duc pe Duce într'un mare triumfal. Se fac atunci noui alegeri și fasciștii cuceresc 35 de mandate. În August, printr'o înțelegere cu partidul socialist și cu confederația generală a muncii, reușește să-și treacă de partea sa pe muncitori. În Octombrie are loc Congresul dela Roma, numărul membrilor partidului fiind acum de 310.000, cei mai mulți tineri sub 30 de ani.

Cu această ocazie se expune noul program al partidului: 1. reforma statului prin descentralizare; 2. restrângerea atribuțiunilor parlamentului cu privire la problemele care interesează statul și cetățeanul; 3. crearea unui sistem corporativ; 4. restaurarea prestigiului Italiei înlăuntru și afirmarea drepturilor în afară — etc.

Partidul fascist devine astfel elementul de reclădire a statului, de refacere morală și materială, mobilizând toate forțele creatoare în folosul națiunei. Lipsea doar momentul favorabil pentruca partidul să poată să se identifice în total cu viața statului italian. Și acest moment a sosit în 1922.

Criza din 1922

În acest an crizele de guvern ajung să se repete foarte des, anarhia amenințând să înece însăși existența statului. Pe străzile orașelor italiene au loc dese ciocniri între fasciști și socialiști. Guvernul respectiv nu poate face nimic și la 19 Iulie 1922 își dă demisia. La 31 Iulie socialiștii declară greva generală. Mussolini mobilizează toate forțele partidului fascist și adresează guvernului un ultimatum.

Marșul asupra Romei

În acest timp fasciștii înlocuesc pe greviști în fabrici, greva socialistă dând astfel greș, asigurându-se liniștea. Mulți lucrători trec de partea fasciștilor. În aceste momente, Benito Mussolini este singurul om care poate salva situația, aducând țara pe drumul cel bun.

În urma ultimatului, guvernul îi propune câteva ministere, dar Mussolini nu primește și îl somează ca să-și dea demisia, pornind în acelaș timp marșul a 25.000 de „Cămăși Negre" asupra Romei, din trei direcții. Guvernul pregătește rezistența, dar Regele Victor Emanuel refuză să iscălească decretul de declarare a stării de asediu. Este în 29 Octombrie 1922, când Italia trăește cele mai înălțătoare momente dela războiu încoace. Ducele e chemat de rege pentru a forma guvernul, iar a doua zi, pe străzile Romei în sărbătoare, alături de Suveranul său, Benito Mussolini primește defilarea „Cămășilor Negre".

Italia Ducelui

Astăzi, după 20 de ani, Italia lui Mussolini pășește cu acelaș pas eroic în cruciada contra bolșevismului, alături de Germania și România.

Cel care a scăpat acum 20 de ani poporul italian din ghiarele comunismului, luptă astăzi în fruntea poporului său împotriva aceluiași dușman de moarte, pe câmpiile Rusiei bolșevice.

Italia Ducelui este astăzi, datorită muncii și voinței unui om, o țară puternică, o forță, iar poporul italian care a fost supus atâtor încercări, un popor care pășește dârz pe acelaș drum de victorii al vechilor romani.

CHIPURI DE EROI

Slt. Hânoveanu

9 August. Zi caldă de vară, cu cerul senin ca lacrima. Din zorii zilei, în sectorul regimentului arădean de infanterie, numai la 2 km. N. E. de Goncearow forțe puternice ale inamicului contraatacă puternic. De zile întregi, viteji noștri ardeleni împing tot mai înapoi pe bolșevici, purtând din faptul dimineței și până la lăsatul serii lupte sângeroase. Aceste lovituri primite din partea „neînsemnatei" noastre armate, care au provocat rușilor grele pierderi pare că a supărat mult comandamentul sovietic, hotărând astfel ca să înfrângă elanul voinicilor noștri care s'au întrecut cu glumă, azvârlind asupra batalioanelor noastre trupe numeroase în contraatac.

Și astfel, în dimineața acelei zile de 9 August, contraatacul bolșevicilor se porni mai vijelios ca niciodată. Lupta crâncenă se încinse și cu toate presiunile exercitate asupra noastră, atacurile disperate au fost respinse.

Dar pentru flăcăii noștri nu se terminase încă ziua. La orele 2 p.m., după o pregătire „serioasă" de artilerie, din care n'au lipsit însă proverbialele brandturi, însoțite de astă dată de o nouă activitate a sovieticilor, bombardamentele de „catiușe", bolșevicii o luară dela cap...

De data aceasta contraatacul sovietic reuși să forțeze două companii să „replieze", cedând în fața potopului ce se abătea asupra lor. În fața acestei situații, comandantul batalionului ordonă companiei a 6-a și plotonului de mitraliere comandat de sublocotenentul Hânoveanu să contraatace inamicul pătruns în sectorul celor două companii.

Cele patru mitraliere ale plotonului comandat de Hânoveanu își deschiseră focul ucigător asupra dușmanului, dar cu toate presiunile din partea ostașilor noștri, inamicul nu poate fi respins. „Se fixase la teren" și apăra cu foc puternic ceea ce reușiseră să câștige. De data aceasta lupta se transformă într'o încleștare sângeroasă. Lipiți de pământ, „hâtrii" noștri se apropie cât mai mult de rândurile lor, aruncându-se cu baioneta la armă asupra lor. Lupta se încinge corp la corp, crâncenă și înspăimântătoare, o căsăpire din care numai voința dârză și sfidarea de moarte putea să aducă victoria. Și aceasta le aveau bravii noștri ardeleni. Cu paturile de armă, cu lopețile, cu pumnii sau cu dinții lovind tot ce le ieșea în cale, ei croiră spărturi adânci în dispozitivul inamic. În clocotul luptei cade rănit comandantul companiei, lovit de un dum-dum în coapsă. Cu el odată mulți voinici au căzut luptând. Pierderi dureroase pentru comunizi, care le mărește dorul de răzbunare.

(Urmare în pag. 2-a)

SLOVE DIN TRANȘEE

În această pagină vom publica tot ceeace mintea și sufletul ostașului poate să dea. Bun s'au rău, vom primi cu toată dragostea, frânturile ieșite din condeiul acelora care, lăsând pentru o clipă arma rezemată de tranșee, vor toarce din vălmășagul năpraznic al focului slovă dăltuită în veac.

Ne scriu camarazii

Nenumărate scrisori ne sosesc la redacție, dela camarazii noștri din linie. Ele oglindesc sufletul măreț al ostașului nostru, care în vâltoarea de foc, își deapănă în slove, așa cum l-a plămădit natura, luptător neînfricat și iubitor de poezie, simțirele lui curate pentru patrie.

Publicăm mai jos una din scrisorile primite:

Domnule Redactor,

Aci departe de cei ce ne sunt dragi și unde nu avem posibilitatea de a afla evenimente mai însemnate din patrie, noi cei din prima linie, le aflăm din ziarul „Victoria" care ne este adus săptămânal.

Cu toți așteptăm cu mare nerăbdare să primim mereu noul exemplar. Aici, într'o groapă improvizată, pentru a fi mai mult sau mai puțin ferit de glonțul inamic, în timpul când artileria lui „Ivan" nu ne supără, am încercat să aștern pe hârtie frânturi din viața noastră.

In fiecare număr văd că atrageți atenția tuturor care vor să colaboreze cu ceva articole pentru ziarul nostru, al celor de pe front. De aceia vreau și eu să dau un mic ajutor.

Cu speranța în sdrobirea totală a inamicului, vă urez spor la muncă pentru a putea duce la bun sfârșit misiunea ce v-a fost încredințată, astfel putând să avem și noi o sursă de unde să aflăm veștile care ne interesează atât de mult.

Cap. FANICA MUSTAREANU

Scrisori către cei dragi

Măicuță bună,

Gligore al leli Anchii, care știi că este la un loc cu mine, mi-a adus aseară dela Dom' Majur ipistolia matale. Ardeam de dor să știu ce mai e pe acasă și cum o duci singurică cu necazurile gospodăriei.

Il ai pe Neculai și pe Frusinica, da' ei sânt încă mici și la multe nu se pricep. M'am-bucurat că face premilitara. Cât de bine o să-i prindă, o să vadă la militărie, că și mie mi-a fost de mare folos.

Pentrucă acuma se îngrijește de lucrurile mele și mă înlocuește la câmp, o să-i aduc și eu de pe aici o balalaică. Tot îi place lui să cânte frumos. Nici pe Frusinica n'am s'o uit.

Măicuță bună! Mi s'a înmuiat inima când am desfăcut scrisoarea și am văzut slova scrisă. Am băgat de seamă că e scrisă de Floarea.

Tot bună și ascultătoare e și când sunt eu la oaste și vine să te ajute.

Nenea Mihai, taică-su, zici că ți-a făcut ogorul și a ajutat la sămânat. Toți sânt oameni de ispravă și mă gândesc că dacă oi avea liber de Crăciun, să fac o nuntă cu foc și să rămână Floarea în casă lângă matale.

Tare mi-e dor și de ea și

Mi-e dragă ca luna plină
Când răsare pe colină
Și-mi luminează ogoru
Unde-mi crește grâușoru
Mi-este dragă ca și-o stea
Ce-a eșit în calea mea
Și mi-a furat inima
Ca soarele mi-e de dragă
Păr bălai, gură de fragă
Ochi ca mura, 'n obrăjori
Rumenă ca doi bujori.
Și mi-e dragă ca o floare
Pusă'n geam la sărbătoare
De mușcată roșioară
Ca Virtutea Militară
Ce mi-a dat-o pe aici
Omorînd la bolșevici
Eu sergentul Gh. Arici —
Regimentul de voinici,
Poșta Militară — 5.

Imi pare bine că ai spus lu nea Mitu — primarele — să dea ajutorul pentru matale Tincă-i, că ai din ce trăi și ea are 5 copii mici, iar Mielu e în Caucaz cu vânătorii și ei au de lucru mult acolo. Cu ce-i dă ei, cu ce mi se cuvine și mie, se mai ajută și ea și matale ai făcut o faptă bună.

Ai dat lâna la Primărie și ai înscris grâul — îmi scrii.

Tare bine și frumos ai făcut Măicuță! Noi avem nevoe mare pe aici de lucruri calde și lâna dela mioarele noastre, o încălzi și sufletelul altora la iarnă, că pe aici e frig — nu ca pe la noi.

Iar cu grâul ai ajutat Țara, care se sbuciumă tot pentru binele nostru și al copiilor noștri.

Eu p'aici o duc bine și vânez la bolșevici cu Gligore al lelii Anchi. De o lună l-a făcut și pe el sergent și ne întrecem care-i mai tare la luptă și-i mai iscusit.

Avem nădejde, că de Crăciun să fim pe la cășile noastre și să vă urăm „Bună dimineața la Moș Ajun".

Și acum la terminare,
Iți trimit o 'mbrățișare
Mâinile-ți sărut, Măicuță:
Fecioru-ți mândru ca un brad
Tocmai dela Stalingrad

Al matale scump

Gheorghiță

Prima jertfă...

O veste tristă ne sosește din rândurile celor ce se jertfesc în fiecare clipă pentru Patrie.

Unul dintre camarazii noștri, reporterul de războiu Serg. t.r. Florian Digulescu a căzut ciuruit de gloanțe într'o încleștare sângeroasă cu inamicul, — în fruntea unei grupe de vânători a cărei comandă o luase din proprie inițiativă.

Atacul vânătorilor se deslănțuise în fața cotei 103, pe Valea Abinului. Sub lovitura ostașilor noștri, bolșevicii încearcă să-și mențină poziția printr'un contra-atac violent. Focul se schimbă de o parte și alta cu repeziciune. Comandantul unui pluton încearcă, de teama unei încercuiri, să replieze spre stânga, dar loviturile bolșevicilor sunt necruțătoare. Comandantul micei unități cade grav rănit. Imediat Sublocotenentul Mihalca, reporter ziarist, care se afla în apropiere, trece în fruntea plutonului încercând să stăvilească presiunea bolșevicilor. Serg. t.r. Digulescu Florian, care făcea parte din aceiași echipă cu Slt. Mihalca, în calitate de reporter fotograf, înțelegând să urmeze pe comandantul său, ia și el comanda unei grupe. Lupta este din ce în ce mai crâncenă. Românii luptă pe viează și pe moarte.

In fața vitejiei ostașilor noștri bolșevicii sunt nevoiți să se retragă. Serg. t.r. Digulescu pornește în fruntea grupei sale, spre creasta din față. In momentul când era gata să se fixeze cu oamenii săi, o ploaie de gloanțe pornită dintr'o armă automată îl prăbușește la pământ.

Fapta acestui ostaș, care a înțeles să împărtășească din zbuciumul fraților lui, va rămâne ca o pildă vie.

Față de jertfa camaradului Digulescu Florian, sufletul nostru îi va purta o amintire neștearsă, iar chipul lui drag ne va urmări în lupta tinereții noastre.

„VICTORIA"

Troița dela Erivanschi

In dumineca zilei de 11 Sept. s'a celebrat un parastas și s'a sfințit o troiță la Erivanschi întru cinstirea eroilor unui regiment de roșiori, căzuți în luptele din regiunea Cazului. Populația civilă a îngenunchiat cu lacrimi în ochi la picioarele sfintei cruci. Comandantul regimentului, Maiorul Harconiță în cuvântarea rostită a spus: „*...nu trebuie să-i plângem, eroii nu se plâng, se proslăvesc". Jertfa vieții lor să ne fie exemplu de fiecare zi, până la victoria finală. Aici în fața Lui Dumnezeu și a lor să ne jurăm că vom urma mereu numai calea de „Izbândă sau moarte".*

SLT. HANOVEANU

(Continuare din pag. 1-a).

Și lupta intră în al șaselea ceas, fiind tot mai crâncenă și mai sângeroasă. La un moment dat inamicul se repede într'un val năvalnic asupra plotonului de mitraliere al Sublocotenentului Hânoveanu. Incepuse să se lase seara și stelele începuseră să apară sclipind una câte una, ca o nădejde îndepărtată. Un văl de ceață se așternu ca un voal de mireasă pe deasupra câmpului de bătaie, astfel că bolșevicii fură întâmpinați cu grenade de mână și de data aceasta lupta se încinse între temuții mitralieriști ai Sublocotenentului Hânoveanu și turma înebunită de furie a rușilor. Ah, de data aceasta lupta corp la corp va avea să placă mult celor dela armamentul greu. De mult ținuse ei să stea odată față în față cu liftele acestea pe care ei trebuiau să se mulțumească doar să-i secere dela distanță. Acum îi aveau aici, doar la o asvârlitură de grenadă, mult mai aproape decât și-ar fi închipuit ei. Sublocotenentul Hânoveanu primi lupta corp la corp, descărcându-și întreaga magazie a pistolului automat în primii bolșevici. Și lupta începu cu scrâșniri din dinți. In jurul sublocotenentului bolșevicii se strânseră roiu. Cu lopata doar în mână Hânoveanu lupta ca un șoim. Ordonanța, care îl iubea atât de mult cade răpus tocmai când îi sărea în ajutor. Dar puterile omenești nu pot dura cât este în stare sufletul brav al osteanului să facă pentru țara lui. Sublocotenentul Hânoveanu cade răpus peste cadavrele celor trimiși pe lumea cealaltă de brațul său viteaz.

Jertfa lui însă nu a fost zadarnică. Respinși, bolșevicii care suferiseră pierderi ireparabile, aveau să fie urmăriți fără încetare de răzbunarea ostașilor lui care l-au iubit ca pe un frate.

Lt. rez. ALICU M. AUREL
reporter de războiu (P.P.)

ROȘIORUL

In noaptea de cărbune, stau de veghe.
Țâșnește foc, din ochi-mi de vultan.
Infrunt și crivăț, viscol și furtună,
Din armă, moartea-l paște pe dușman.

Noi Roșiorii, avem o sfântă lege:
Călări, suntem un val pornit să'nece.
In așteptare, suntem dârzi, ca stânca,
Pe frunți ni-e scris: „Pe-aicea nu se trece"!

Așa ne-au învățat, Mihai și Ștefan
Și alți eroi, cu piepturi de oțel.
Așa ne-a poruncit-o Mareșalul,
Căci Mareșalu-i roșior și El.

Dormiți în pace: frați, părinți, nevastă.
Dormiți copii, în gând cu Dumnezeu.
Alină-ți gândul, Brave Mareșale,
C'aici pe Don, sunt santinelă eu.

Slt. rez. CRIȘAN GHEORGHE

POȘTA REDACȚIEI

Serg. Petre Vidu Boengiu. Am primit toate articolele trimise pentru care ținem să vă mulțumim. Prin activitatea dvs. aduceți un prețios serviciu atât gazetei, cât și propagandei. Vom publica pe rând tot ce ați trimis, trimițând cele nimerite pentru presa bucureșteană.

Privitor la ideia pe care o dați cu afișarea articolelor la primăriile din localitatea eroului respectiv suntem de acord și o vom comunica secției noastre.

Pavel Ion Ștefan. Am primit poezia pe care o vom publica în numărul viitor. Vă rugăm să continuați, socotindu-vă de acum înainte colaboratorul nostru.

Cap. Fănică Mustăreana. Poeziile vor fi publicate în numerile viitoare. Vă mulțumim pentru rândurile frumoase pe care ni le-ați trimis și pe care le publicăm alăturat.

Maior Florea Marinescu. Vă mulțumim în primul rând pentru frumoasele aprecieri pe care le faceți gazetei. Articolul pe care ni-l trimiteți îl vom publica în numărul viitor, fiind bucuroși să ne mai trimiteți. Referitor la celelalte chestiuni pe care le expuneți atât de elocvent, ținem să vă aducem la cunoștință că vor fi prezentate de urgență celor în drept pentru a fi rezolvate. Inițiativa dvs. dovedește o adâncă înțelegere a nevoilor ostașilor și va avea ecoul cuvenit.

In numărul viitor al gazetei ne vom ocupa pe larg de propunerile dvs., pentru a servi de exemplu.

Plot. Maj. Micu Ioan. Merită cu prisosință și vă rugăm să continuați.

Vom publica articolul în numerile viitoare, dat fiind marea problemă pe care o constitue spațiul gazetei, față de numeroasele colaborări primite. Asupra stilului, „*sobru, militar*", ținem să vă aducem felicitările noastre.

Slt. rez. Crișan Gh. Vă publicăm în numărul de față. Mai trimiteți. Ne face plăcere colaborarea dvs.

Frt. T.R. Gion Luca. Primit articolul. Il vom publica în numerile viitoare. Vă rugăm totodată să le scrieți mai scurte, având în vedere spațiul de care dispunem.

Serg. Popescu Pavel. Suntem de acord cu propunerile dvs. Una dintre ele — Poșta Redacției — o vedeți chiar realizată. Celelalte sunt foarte interesante și vom căuta să le punem în practică, având bineînțeles concursul dvs.

Facem cunoscut pe această cale că începând din numerile viitoare ale gazetei vom publica la pagina „Gluma pe front" *glume, snoave* și *poante* trimise de camarazi, din viața de front. Ele vor fi trimise pe adresa gazetei cu mențiunea „*pentru gluma pe front*".

Z. B.

ATENTIUNE!

Secția Propagandă din Marele Stat Major împreună cu Societatea Română de Radiodifuziune, anunță că emisiunile orelor ostășești (12,50 13,50) sunt transmise cu începere dela data de 22 Septembrie 1942 și de către postul pe unde scurte (lungime de undă 32,4 m., 9260 K. H. Z. 2 kw.).

Ofițeri superiori germani decorați cu ordinul „Mihai Viteazul"

M. S. Regele a conferit:

Ordinul „Mihai Viteazul" cl. III-a și cl. II-a:

Generalului cl. I. Ferdinand Catlos.

Generalului Feldmareșal Fodor von Bock.

Ordinul „Mihai Viteazul" cl. III-a:

Generalului col. von Richthofer.

Generalului Georg von Sodenstern.

Generalului de brigadă Haccius Ernst.

Colonelului Helmudt Grosswith.

Ofițeri superiori finlandezi decorați de M. S. Regele Mihai

M. S. Regele Mihai a conferit:

Ordinul „Steaua României" cu spade în gradul de Mare Cruce cu panglică de „Virtute Militară":

Generalului V. P. Nenonen.

Ordinul „Coroana României" cu spade în gradul de Mare Cruce cu panglică de „Virtute Militară":

Generalului locotenent Edvard Hanell.

Generalului locotenent V. E. Tuompo.

Ordinul „Steaua României" cu spade în gradul de „Mare Ofițer" cu panglică de „Virtute Militară":

Generalului F. A. Airo.

Generalului maior Alfthan Harry.

Ordinul „Steaua României" cu panglică de „Virtutea Militară":

Locotenentului colonel Bertel Roserbröjer.

Locotenentului colonel K. A. Slöör.

Locotenentului colonel V. V. Ursin.

Locotenentului colonel Ragnar Gronwall.

BATALIA AFRICEI DE NORD

Pe frontul Africei de Nord se dă acum o bătălie de mare amploare. Armata VIII-a britanică a aruncat în luptă, câteva sute de care blindate, încercând să străpungă centura fortificată a trupelor germane și italiene. Însă, acest atac, conceput și executat în pripă, din primele clipe a avut să îndure îndârjita rezistență a armatelor Axei. Lovitura britanică dela El Alemein dovedește nu numai slăbiciunea comandamentului englez, dar și totala lipsă de unitate a trupelor inamice. Un singur batalion italian a reușit să stăvilească deslănțuirea a 200 de care, să le izoleze și apoi, ca un viespar uriaș, armele ușoare și grele să le distrugă pe toate.

Spărtura pe care au urmărit-o la centru, trupele neozeelandeze și hinduse, a avut același rezultat ca și cel dela El Alemein. Respins cu mari pierderi, inamicul a lăsat pe câmpul de bătaie un considerabil material tehnic și uman.

Situația în care se găsește generalul Alexander este foarte grea, aproape tragică. Nereușita acțiunei sale va aduce, foarte curând, noui și hotărîtoare lovituri din partea germanilor și italienilor.

Puterea de luptă a armei engleze este dintr'odată zdruncinată, și nu se știe dacă va mai putea continua atacul. Desigur, condițiunile în care se dau luptele pe frontul nord-african ies cu totul din comun. Poate că greutăți sunt și în tabăra forțelor Axei, dar nu este mai puțin adevărat, că trupele germano-italiene sunt intacte. Acestea n'au făcut altceva decât să ducă o luptă de uzură. Armele terestre au distrus nu mai puțin de 250 care blindate. Desigur, numărul acestora este cu mult mai mare, aviația germană și italiană bombardând fără cruțare mașinăria engleză.

Acum când lupta a ajuns la punctul culminant, cercurile militare engleze sunt cuprinse de îngrijorare, mai ales că Feldmareșalul Rommel, comandantul forțelor germane, nu și-a spus cuvântul.

Câmpul de luptă, în care sunt angajate forțele engleze pe de o parte și cele ale Puterilor Axei de alta, nu are mai mult de 65 km. lărgime. Pe această fâșie, un furnicar de oameni și de material tehnic este în completă mișcare.

Atenția Londrei este aproape cu totul concentrată asupra acestui teatru de luptă.

Opinia publică engleză, care s'a ferit până acum să facă vreun pronostic asupra rezultatului bătăliei, este foarte pesimistă, mai ales că postul Cairo a dat un comunicat destul de neliniștitor: Trupele atacatoare fac sacrificii sângeroase.

Franța în noua ordine europeană

Jaques Doriot, șeful partidului popular francez, a declarat agenției Rador, că din 1936 a intervenit pentru poporul francez, arătând adevăratele scopuri ale anglo-saxonilor și lovitura pe care voiau s'o dea acestia Franței.

Puținî francezi își dădeau seama, atunci, de răul pe care-l aduceau evreii în statul francez.

Acum, acțiunea este reluată, Franța trebue să lupte din toate puterile pentru a scăpa din necazul în care se zbate. Franța nu va putea să se ridice, dacă lupta ei nu va fi dreaptă, hotărîtă și fără niciun fel de echivoc.

Să se facă orice sacrificii pentru salvarea Patriei, a Franței.

Suferințele pricinuite din partea anglo-saxonilor întăresc și mai mult conștiința poporului francez.

Mica legiune franceză care luptă în răsărit este gata să moară pentru refacerea Europei. Sufletul adevăratei Franțe nu poate decât să lupte împotriva acelora cari i-au pricinuit atâtea nenorociri.

In sala *Wagram*, strigătele francezilor care cereau intrarea Franței în războiu contra anglo-saxonilor, dovedeau că francezii *adevărați* iau parte cu toată dragostea la măreția clipelor de față.

Stima pentru poporul român este mare. Acesta a dat cel mai frumos exemplu de vitejie, luptând pe nesfârșitul pământ al Rusiei.

Eroismul soldatului român a stârnit în inimile francezilor cea mai adâncă admirație.

Prietenia care leagă Franța de România va fi veșnică, au fost ultimele cuvinte ale lui Jaques Doriot.

General bolșevic, împușcat din ordinul lui Stalin

Pentru a constrânge pe comandanții săi militari să lupte până la ultima suflare, Stalin a luat o serie de măsuri care dovedesc nu numai cruzimea, dar și nervozitatea de care e cuprins.

Generalul Kasemencov comandantul diviziei 128 infanterie, a fost împușcat în urma ordinului lui Stalin, pentrucă, suferind atacuri peste atacuri din partea forțelor germane, fusese nevoit să piardă o bătălie la sud de lacul Ladoga.

Această știre a fost adusă de Sublocotenentul sovietic Rasminov, căzut prizonier în mâinile germanilor.

ȘTIAȚI CA...

...trupele germane și române, ca să cucerească puternica cetate a Sevastopolului, au trebuit să ia cu asalt 3597 instalațiuni de fortificații, iar 137.000 mine să fie desgropate?

...Feldmareșalul Rommel a respins în timp de cinci săptămâni cu aproape 600 de kilometri spre răsărit armata a VIII-a britanică?

Asta pe frontul nord-african.

...la Sud-Est de Harcov sunt încercuite și nimicite, în bătălia de trei zile dela 22 până la 25 Iunie, mai multe divizii bolșevice?

...strămoșul președintelui Roosevelt a venit în America tocmai din Olanda?

...Churchill a fost făcut prizonier în Africa de Sud, în războiul de *exterminare* pe care englezii îl duceau contra *burilor*?

...George Enescu, cel mai strălucit muzician al României și una din celebritățile lumii, a compus *Rapsodia Română* la vârsta de 16 ani?

...în războiul din 1914 Adolf Hitler, spre care se îndreaptă speranțele popoarelor sărace, s'a înrolat ca voluntar într'un regiment de bavarezi?

...după calcule precise, la 1 Ianuarie 1940 Transilvania avea un număr de 3.449.675 români?

...la 22 Mai 1915 Italia a mobilizat, iar la 23 Mai a declarat războiu, Mussolini spunând mișcătoarele cuvinte: „Iți oferim, o, mamă Italie, fără teamă și regrete, viața noastră și moartea noastră"?

Doi spioni condamnați în Suedia

Stockholm. — Desenatorul ungur Gero de 32 ani, domiciliat în Stockholm din 1935, a fost arestat pentru spionaj contra Suediei și contra unor puteri ce se găsesc în războiu.

Ziaristul suedez Carl Albrektson Ellsen în vârstă de 34 ani, având aceiași vină a fost arestat și el.

NOUI DECRETE-LEGI

Instituirea unei proceduri speciale de cercetarea, urmărirea, instrucția și judecata unor infracțiuni din Codul penal, săvârșite pe teritoriul comunelor rurale și pentru agravarea pedepselor prevăzute pentru aceste infracțiuni

CAP. I.

Dispozițiuni procedurale

Art. I. — Dispozițiunile de procedură ale legii de față se aplică infracțiunilor de furt, furt calificat, strămutare de hotare, desființare a semnelor de hotar și turburare a posesiei, prevăzute și pedepsite de art. 524, 525, 526, 527, 528, 556, 557, 558, din codul penal și care au fost săvârșite pe teritoriul comunelor rurale.

Modificarea art. 251

din Codul penal și organizarea unei proceduri speciale pentru judecare în materie de mită

Art. 1. — Art. 251 din codul penal, se înlocuește cu următorul text:

Art. 251. — Funcționarul public care în scop de a îndeplini, a nu îndeplini, sau a întârzia îndeplinirea unui act privitor la funcțiunea sa ori a face un act contrariu îndatoririlor funcțiunii sale, pretinde sau primește, fie direct, fie indirect: bani, bunuri, valori, comisioane sau orice alt folos ce nu i se cuvine după lege, ori acceptă o astfel de promisiune sau nu o respinge, săvârșește crima de luare de mită și se pedepsește cu temnița grea dela 7 la 10 ani.

Pedeapsa este munca silnică dela 5—25 ani, dacă faptul este comis de către o persoană care face parte din Corpul Judecătoresc, Corpul Ofițeresc sau are calitatea de funcționar însărcinat cu: contractarea, predarea, recepția sau supravegherea unor furnituri sau lucrări publice, cu atribuirea de orice drepturi asupra bunurilor Statului, cu controlul aplicării legilor speciale pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, ori cu stabilirea sau încasarea drepturilor Statului din taxe, timbre și impozite.

Crima de luare de mită se pedepsește tot cu munca silnică dela 5 la 25 ani, dacă vreuna din persoanele prevăzute în alineatul I a săvârșit din cauza mituirii, un act ilegal sau nedrept.

Dacă acel mituit a săvârșit, din aceeași cauză, vreun act ilegal sau nedrept, pedeapsa pentru funcționarul public arătat de alin. 1, este munca silnică dela 5 la 25 ani; iar pentru acei arătați de alin. 2, pedeapsa cu moartea.

Se pedepsește cu moartea crima de luare de mită săvârșită de doi sau mai mulți funcționari publici înțeleși în acest scop mai înainte sau în cursul executării infracțiunii, dacă aceștia au săvârșit, din cauza mituirii un act ilegal sau nedrept.

In toate cazurile de luare de mită, banii sau bunurile ori valoarea lor, se iau în folosul fondului amenzilor, administrat de ministerul justiției. Aceeași măsură se aplică și în caz de dare de mită neurmată de acceptare.

Art. 2. — In cazul în care crima de luare de mită este descoperită în momentul comiterii, organul constatator va conduce pe infractor și pe martori, cu ajutorul forței publice, înaintea șefului parchetului respectiv.

Șeful parchetului va interoga pe infractor și va reaudia martorii sub prestare de jurământ, de îndată ce va fi sezisat.

Dacă va constata că faptul se dovedește, va emite împotriva infractorului un mandat de arestare, care nu este supus confirmării și va trimite de îndată cauza și pe infractor la instanța competentă, pentru judecare.

Curtea de apel, ca instanță criminală, se va constitui și va judeca pe infractor în ziua sezisării sau cel mai târziu în ziua următoare, martorii putând fi chemați și aduși prin orice ofițer de poliție judiciară sau agent al forței publice.

Se poate acorda infractorului numai un termen de maximum 3 zile pentru pregătirea apărării.

Dacă martorii nu se prezintă nici la acest termen, cauza se va judeca după probele din dosar.

Nu se poate acorda alt termen pentru lipsă de apărare.

Curtea de apel nu poate pune în libertate pe infractor decât în caz de achitare.

Termenul de recurs împotriva hotărîrii Curții de Apel este de 3 zile libere, în care timp se va redacta și deciziunea.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere.

Pedeapsa se va executa în termen de trei zile libere dela rămânerea definitivă a hotărîrii de condamnare.

Majorarea competenței civile și comerciale a judecătoriilor de pace

Monitorul Oficial nr. 248 din 23 Octombrie publică următorul decret-lege:

Art. 1. — Articolele 27, 31, 33, 34, 39 și 49 din legea pentru judecătoriile de ocoale în vigoare în Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, se modifică, în sensul că competența acestor instanțe se ridică până la valoarea de 50.000 lei inclusiv, în prima și ultima instanță, capital fără procente reclamate și până la valoarea de 300.000 lei inclusiv în prima instanță, capital fără procente reclamate.

Australia cere ajutor

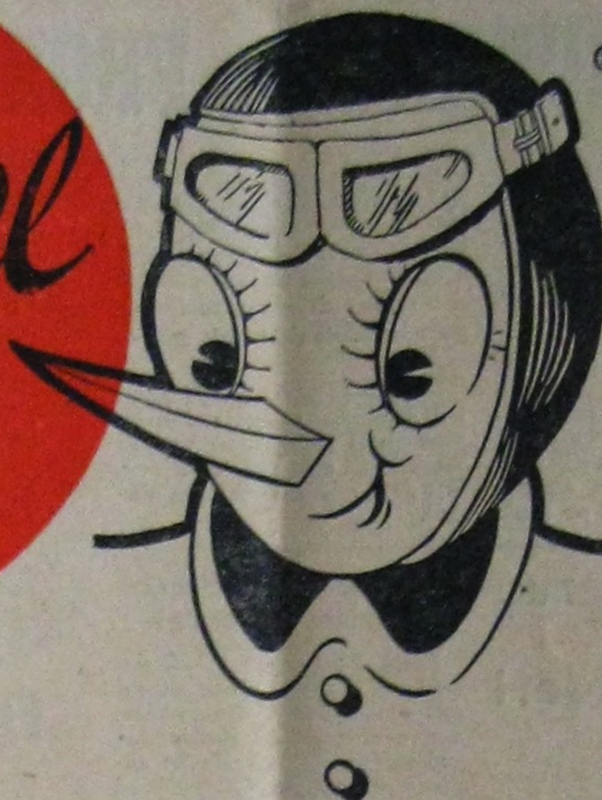
Pretutindeni, trupele australiene sunt bătute de japonezi.

Fața de această stare de lucruri Australia nu poate rămâne nepăsătoare. Ministrul afacerilor externe cere grabnice întăriri, arătându-și nemulțumirea că aliații nu fac nimic pentru a veni în ajutorul australienilor care sunt duși la moartea sigură, într'o luptă din care ei nu au de câștigat nimic.

Soldăţel

CAPITOLUL IV

CĂLĂTORIE CLANDESTINĂ

(20)

Luptă crâncenă'ncepuse pe întinsele câmpii
Tunurile trag într'una numai foc de vijelii
Se cutremură pământul, cerul parcă-i despicat...
Soldăţel de-atâta sgomot, capu'n palme şi-a băgat.

de
SERG. T.R. ZENOBIE BÂNCILĂ
„Reporter de Războ P. P.

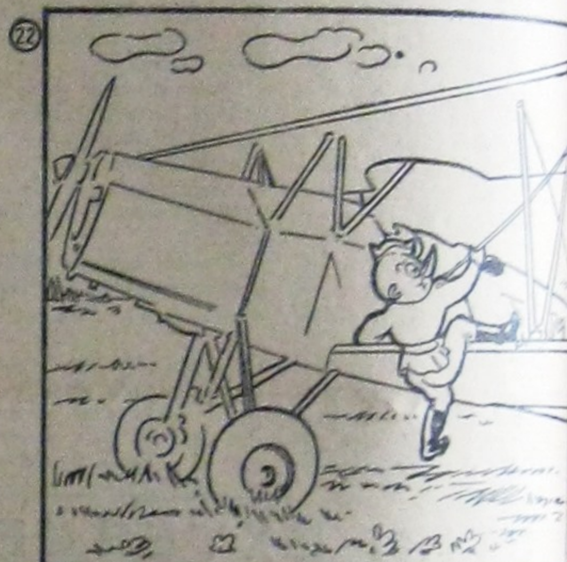
desene
SOLD. ALEXANDRU RAABE
din Secţia Geografică

(21)

Dar pe când trăgeau tunarii lângă ei aterizase
Un avion de legătură, ce atenţia-i atrase
Şi în timp ce-aviatorul se'ndreptă spre baterie
Se apropie în taină cu gând de călătorie.

(22)

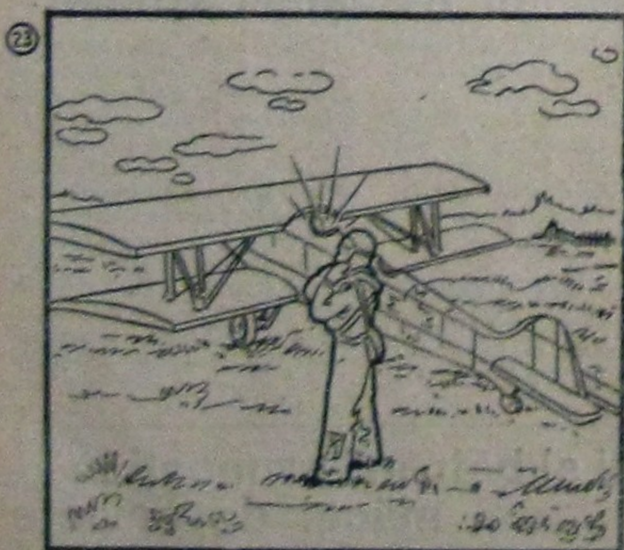
Se căzni cam mult, săracul, până când a reuşit
Să se vadă în carlingă, fiind de sine mulţumit
Se gândea că poate acuma o să-i vie mai uşor
Pe Flamură să-l găsească. Zău, de el îi era dor!

(24)

Mare spaimă a tras pilotul, când deodată îi răsare
Drept în faţă, din carlingă, o asemenea arătare
Soldăţel, gândind că omul, poate supărat să fie
Salută voios şi spuse: Aşa da, călătorie.

(23)

Terminându-şi misiunea, ce-o avuse încredinţată
Sburătorul se întoarse, *Flit*-ului dădu o roată
Şi cum toate se găsiră tot aşa cum le-a lăsat
Se urcă fuga'n carlingă şi apoi a decolat.

(25)

Şi desigur că pilotul, când la bază ateriză
Adună tot personalul şi cu pompă-l prezentă
Şi fiindcă erau de faţă şi vreo două aviatoare
Soldăţel, timid le spuse: *„Sărut mâna, domnişoare"*

VA URMA